

Άννα Γαλανού - Θυσία

Όταν ανακαλύπτεις ένα μικρό διαμαντάκι...

Κριτική άποψη με την ματιά της Βασιλικής Γλένη

Θέλω να σας πω μέσα από την καρδιά μου ένα μεγάλο ευχαριστώ για αυτό το υπέροχο ταξίδι που μου χαρίσατε μέσα από το βιβλίο σας "θυσία " οι δρόμοι της καταιγίδας. Θα ήθελα να σας παραθέσω την κριτική μου και θα προσπαθήσω να είμαι όσο πιο αντικειμενική γίνεται, γιατί έχω αγαπήσει τόσο πολύ τους ήρωες και φοβάμαι μην φανώ "υπερβολική "

Αρχικά, ως προς την δομή και την γραφή :άρτια δομή, γλαφυρές και τόσο ζωντανές οι περιγραφές που νομίζει ο αναγνώστης ότι βρίσκεται σε εκείνη την εποχή.... Για την ιστορία μας γνωρίζουμε μόνο όσα μας αφήνουν να γνωρίζουμε μέσα από βιβλία και το διαδίκτυο και χαίρομαι που είχα την ευκαιρία να γνωρίσω πτυχές που δεν γνώριζα. Σκλαβοπάζαρο, πειρατεία, караβανσάραϊ, προδοσίες κατά της πατρίδας και τις θυσίες που βιώνουν στο όνομα της εξουσίας.

Η θέση της γυναίκας: όργανο, τιμή, αγοραπωλησία, κατώτερο ον ενός άλλου θεού.

Ως προς τους ήρωες :

Ο **Σεκίρ**, αντιπροσωπεύει την ανυπότακτη και παλικαρίσια ψυχή που πρέπει να προσφέρει και την τελευταία σταγόνα αίματος για αυτούς που αγαπά. Μια καρδιά που δεν μοιάζει με καμιά.

Ο **Ιωάννης** είναι όπως κάθε νέος στα πρώτα του βήματα, με δύο πατρίδες κληρονομιά και χρέη μιας γενιάς.

Η **Αριάδνη** είναι η μικρή μου πριγκίπισσα που θα επιτελέσει το προπύργιο μιας καινούργιας αρχής και ενός καινούργιου ταξιδιού.

Ο **Νικηφόρος** είναι ο Εωσφόρος που έχει χάσει τον δρόμο του θεού και βασανισμένος από εμμονές και πάθη, οδηγείται στην καταδίκη του. Λυπάσαι για ψυχές που δεν πρόκειται να λυτρωθούν.

Η **Θεονύμφη**, μια "μητέρα" για όλα τα τέκνα του θεού, που σε γαληνεύει σε όλο το κείμενο..

Και τέλος άφησα την λατρεμένη μου **Ρούσσα**, που έχει στερηθεί έχει απολέσει ότι ο θεός της είχε προσφέρει απλόχερα. Ξεριζώνεται και αρπάζει την ζωή από τα μαλλιά. Μια ηρώιδα, ύμνος για όλες τις γυναίκες. Που διεκδικεί την θέση της σε μια κατακερματισμένη εποχή. Αγαπά και αγαπιέται, θυσιάζει και θυσιάζεται, αγωνίζεται και διεκδικεί και βρίσκει την λύτρωση, υπογράφοντας και σφραγίζοντας για δεύτερη φορά την μοίρα της γενιάς Βενιέρη.

Θαυμάζεις μια μεγάλη καρδιά που έχει δοθεί από τον δημιουργό. Κράτησα την τελευταία φράση της τελευταίας ενότητας "τίποτα δεν τελειώνει όταν υπάρχει συνέχεια", η οποία κρύβει την βαρύτητα του όρκου, της ζωής και της συνέχειας του ανθρώπου που είναι οι απόγονοι.

Ανατριχιάζεις μπροστά στο μεγαλείο της περιγραφής και της ροής του κειμένου και μένεις να θρηνηίς και αγαλλιάζεις βουβός παρατηρητής. Η δε τελευταία σκηνή είναι η απάντηση της θείας δίκης.

Τέλος, ως προς τα μηνύματα του βιβλίου :

Ο αναγνώστης πληροφορείται την ιστορία του, γνωρίζει τα ήθη των λαών και μαθαίνει να σέβεται το ξένο, το διαφορετικό, το αλλόθρησκο. Μαθαίνει την ανθρώπινη ψυχοσύνθεση, το μεγαλείο της αγάπης και της οικογένειας, την δύναμη της πίστης. Εν τέλει, καλείται να ξεχωρίσει την μυθοπλασία και την αλήθεια που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους.

Το βιβλίο σας είναι σαν ένα καράβι με προκαθορισμένο δρομολόγιο που με το τέλος του ταξιδιού του βρίσκει το λιμάνι του, μέχρι να είναι έτοιμο για το επόμενο ταξίδι του.

Σας ευχαριστώ ακόμη μια φορά που μας δίνετε μαθήματα ζωής. Να είστε πάντα καλά. Προτρέπω όλους τους βιβλιοφάγους να το έχουν στην βιβλιοθήκη τους